

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களுக்கு எப்பொழுதும் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவரும், ஒவ்வொரு நாளும் உங்களுக்குக் கற்பித்து உங்களுக்கு ஞான பொக்கிஷங்களைக் கொடுப்பவருமான தந்தையை மறந்து விடாதீர்கள். சதா தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.

கேள்வி: மனிதர்களால் முடியாத, தந்தை மாத்திரமே மேற்கொள்ளும் மாயவித்தை என்ன?

பதில்: இந்த முட்காட்டை அழகான பூந்தோட்டமாக மாற்றி, தூய்மையற்ற மனிதர்களைத் தூய தேவர்கள் ஆக்குவது எந்த மனிதர்களாலும் முடியாத, தந்தை மேற்கொள்ளும் மாயவித்தையாகும். தந்தை மாத்திரமே சிறந்த சமூகசேவையாளர் ஆவார். அவர் தூய்மையற்ற உலகில், தூய்மையற்ற ஒரு சரூரத்திற்குள் பிரவேசித்துத் தூய்மையற்ற முழு உலகையும் தூய்மை ஆக்குகின்றார்.

பாடல்: உங்கள் குழந்தைப் பருவ நாட்களை மறந்து விடாதீர்கள்!

ஓம் சாந்தி. உங்களுக்காகப் பாடப்பட்ட பாடலைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் செவிமடுத்தீர்கள். நீங்கள் தாயினதும் தந்தையினதும் இனிய குழந்தைகள் ஆவீர்கள். தந்தை இனிய குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் கூறுகின்றார்: 'மம்மா, பாபா' என்று கூறிய பின்னர் நாளை அவர்களை மறந்துவிடாதீர்கள்; நீங்கள் அவர்களை மறந்து விட்டால், உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் இழப்பீர்கள். எவ்வாறாயினும், பாபா இவ்வாறு கூறுவதைச் சில குழந்தைகள் செவிமடுத்த பின்னரும் அவர்கள் அதனை மறந்து விடுகின்றார்கள். இருப்பினும், தந்தை உங்களுக்கு இலகுவானதொரு பாதையைக் காட்டுகின்றார். அவர் உங்கள் வீட்டையோ அல்லது இல்லறப் பாதையையோ விட்டுச் செல்லுமாறு கூறவில்லை. அவர் கூறுகின்றார்: நீங்கள் இல்லறத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், அல்லது பிரம்மச்சாரிகளாக இருப்பினும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அத்தகைய தந்தையை மறந்துவிடாதீர்கள். சில குழந்தைகள் 'மம்மா, பாபா' என்று கூறியபோதும், தமது செய்திகளை பாபாவுக்கு அவர்கள் ஒருபொழுதும் எழுதுவதில்லை என்று தந்தை முறையிடுகின்றார். நீங்கள் சுவர்க்க இராச்சியத்தை தந்தையிடமிருந்து பெற்ற பின்னர் அவரை மறந்து விடுகின்றீர்கள். ஆனால் நரகத்தின் சொத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற தந்தைக்கு நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக கடிதம் எழுதுகின்றீர்கள். கடிதம் கிடைக்காவிட்டால் பெற்றோர், நீங்கள் ஒருவேளை சுகவீனமடைந்துள்ளீர்களோ என்று கவலைப்படுகின்றார்கள். எனவே எல்லையற்ற தந்தையும் நினைக்கின்றார்: குழந்தைகள் நிலைமை என்னவென்று எனக்கு தெரியாது! அவர்களுடைய கடிதங்களுக்காக அவர் காத்திருக்கின்றார். லௌகீகக் குழந்தைகள் துன்பத்தை விளைவித்தபோதும், அவர்கள் மூதுள்ள பற்று அகற்றப்படவில்லை. இங்கே, தாயும் தந்தையும் என்று நீங்கள் அழைக்கின்ற உங்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்துள்ளவரின் அற்புதத்தை பாருங்கள்! உண்மையில், அவர் கூறுவதைக் குழந்தைகள் அனைவருமே முரளியின் மூலம் செவிமடுப்பார்கள். அவரவர் செய்கின்ற முயற்சிகளுக்கு ஏற்ப வரிசைக்கிரமமாக எத்தனை குழந்தைகள் தகுதியானவர்களாகவும், எத்தனை குழந்தைகள் தகுதியற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள் என்பதை தந்தை அறிவார். 'மம்மா, பாபா' என்று கூறிய பின்னரும் அவர்கள் அவரை விட்டுச் சென்று விடுகின்றார்கள். பாடலும் கூறுகின்றது: அத்தகைய தந்தையை ஏன் மறக்கின்றீர்கள்? அத்தகைய தந்தைக்கு நீங்கள் ஒவ்வொருநாளும் கடிதம் எழுத வேண்டும். தந்தை உங்களுக்கு ஒவ்வொருநாளும் பொக்கிஷங்களைக் கொடுக்கின்றார்; அவர் ஒவ்வொருநாளும் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். அவர் உங்களுக்கு அன்பையும் கொடுக்கின்றார். அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவார். அவர் மூவருமாக இருக்கின்றார். குழந்தைகள் தமது லௌகீகத் தந்தையருக்குக் கடிதங்கள் எழுதுகின்றார்கள். அவர்கள் தமது குருமார்களையும் நினைவுசெய்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், உங்களுக்கு நிலையான சந்தோஷத்தையே கொடுத்து, சத்திய உலகிற்கு உங்களை அதிபதிகள் ஆக்குகின்ற தந்தையை நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள். நீங்கள் அவருக்கு ஒரு கடிதமேனும் எழுதுவதில்லை. தந்தை என்ன நேர்ந்ததோ என்று கவலைப்படுகின்றார்: மாயை உங்களைக் கொண்டு விட்டாளோ அல்லது விகாரத்திற்குள் தள்ளிவிட்டாளோ? பாபா முரளியின் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களை எச்சரிக்கின்றார். பாபா உங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குகின்றார்: தொடர்ந்தும்

இவ்வாறாக உங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். தந்தையின் முதற் குழந்தையான இவரே ஏனைய அனைவரையும் விட முன்னேறிச் செல்கின்றார். இவர் அனைத்து வகையான புயல்களையும் அனுபவம் செய்கின்றார். அவர் மகாவீரர், அனுமன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். சக்திமிக்க ஒருவர் முன்னால் நிற்பதால், மாயையும் சக்திமிக்கவளாகி, அவருடன் முதலில் சண்டையிடுவாள். பாபா கூறுகின்றார்: நீங்கள் எப் புயல்களை அனுபவம் செய்தாலும், அவற்றை முதலில் நானே சந்திக்கின்றேன். பாபா இதனைப் பற்றிய தனது அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றார். நீங்கள் கூறுவீர்கள்: பாபா, நீங்கள் எவ்வாறு புயலை அனுபவம் செய்வீர்கள்? நீங்களே அனைவரிலும் மூத்தவர். பாபா கூறுகின்றார்: அனைத்தும் எனக்கு வருகின்றது. வேறு எவ்வாறு, நான் எவ்வாறு உங்களை எச்சரிக்க முடியும்? எவ்வாறாயினும், குழந்தைகள் பாபாவிடம் கூறுவதில்லை. அவர்கள் புயலில் சிக்கிக் கொண்டு, மரணித்து தமது அந்தஸ்தை அழித்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆகையாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: தொடர்ந்தும் ஒருவருக்கொருவர் நினைவூட்டுங்கள். குறைந்தபட்சம் பாபாவிற்கு ஒரு கடிதமேனும் எழுதுங்கள்! ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் எச்சரிக்கை செய்யுங்கள். மாயை மிகவும் திறமைசாலி; அவள் உங்களைக் குத்துகிறாள். முழு உலகிலும் குழந்தைகளாகிய நீங்களே உண்மையான சமூக சேவையாளர்கள். அம்மக்கள் எல்லைக்குட்பட்ட சேவையைச் செய்கின்ற, எல்லைக்குட்பட்ட சமூகசேவையாளர்கள். இந்தத் தந்தையே முழு உலகிற்குமான சமூக சேவையாளர். முழுத் தூய்மையற்ற உலகையும் தூய்மையாக்குவது தந்தையைப் பொறுத்ததாகும். நீங்கள் தந்தையைக் கூவியழைக்கிறீர்கள். அத்தகைய தந்தையையே நீங்கள் 'தந்தை' என்று அழைக்கின்றீர்கள், அதன்பின்னர் அவரைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள்! சில மிகவும் சிறந்த சமயநூல்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அவற்றை மக்கள் தம்முடன் வைத்திருப்பதைப் போன்று இப்பாடலும் விசேடமாக கவரப்பட்ட ஒருவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இங்கே சமயநூல்கள் அல்லது படங்கள் போன்றன இல்லை. இப்படங்கள் எங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. ஏனைய படங்கள் அனைத்தும் உங்கள் புத்திகளில் சந்தேகத்தை உருவாக்கக்கூடியவை, எனினும் இப்படங்கள் அனைத்தும் உங்கள் புத்திகளில் நம்பிக்கையை கொண்டிருக்கச் செய்கின்றன. பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்ததை உலகம் அறிய மாட்டாது. அவர்கள் பாரதத்தின் மூது அதிகளவு மரியாதை கொண்டிருக்கின்றார்கள். இங்கேயே சிவபாபா வருகின்றார். நீங்கள் சிவனை 'பாபா' என்று அழைக்கின்றீர்கள், அதன்பின்னர் பிரம்மபாபாவும் இருக்கின்றார். விஷ்ணுவை 'பாபா' என நீங்கள் அழைப்பதில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இவ்விடயங்கள் தெரியும். உலக மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! நாங்கள் தூய்மையற்றவர்கள், எனவே வந்து எங்களைத் தூய்மையானவர்கள் ஆக்குங்கள்! எவ்வாறாயினும், அவர் எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவார் என்பதோ அல்லது அவர் தங்களை எங்கே அழைத்துச் செல்வார் என்பதோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. தாங்கள் கூறுவதின் அர்த்தம் தெரியாமல் அவர்கள் கிளிகளைப் போன்று தொடர்ந்தும் பேசுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாதபொழுதிலும், அவர்கள் தந்தையான கடவுள் என்று அவரை அழைக்கின்றார்கள். தந்தை என்றால் சொத்து என்று அர்த்தமாகும். வேறு எவரையும் தந்தை என்று அழைக்க முடியாது. விஷ்ணுவையோ அல்லது சங்கரையோ தந்தை என்று அழைக்க முடியாது. ஆகவே வேறு எவரையேனும் அவ்வாறு என்று அழைக்க முடியுமா? அசுரரீயானவரே, தந்தையான கடவுள் என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். ஓர் ஆத்மா இச்சுரரீயத்திற்குள் பிரவேசித்து, கூவியழைக்கின்றார்: ஓ தந்தையான கடவுளே! தந்தை வந்து உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் தந்தையிடம் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, எங்களைத் தூய்மையாக்கி, எங்களைத் தூய உலகிற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். சிவபாபா தூய இல்லறப் பாதையை உருவாக்கவே பாரதத்திற்குள் பிரவேசிக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: இல்லறப் பாதையைச் சேர்ந்த நீங்கள் தூய்மையாக இருந்தீர்கள். உங்களுக்கு தூய்மையாகும் ஆசை உள்ளது. நீங்கள் சுவர்க்கத்தை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். நீங்கள் வைகுந்தத்தைப் பற்றி பேசும்பொழுது, கிருஷ்ணரை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். இல்லறப் பாதையைச் சேர்ந்த சக்கரவர்த்தினி சக்கரவர்த்தி, இலக்ஷ்மிடையும் நாராயணனையும்; நினைவுசெய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணுவதில்லை. மக்கள் இப்பொழுது அமைதியையே விரும்புகின்றார்கள். இது முழு உலகிற்குமான கேள்வியாகும். இதற்கான பொறுப்பை தந்தை ஏற்றிருக்கின்றார். பாரதம் நரகம் ஆகும்பொழுது, அதனைச் சுவர்க்கம் ஆக்கவே தந்தை வருகின்றார். யார், எப்பொழுது அதனை நரகமாக ஆக்குவது என்பது எவருக்குமே தெரியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான்

உங்களைச் சுவர்க்கவாசிகள் ஆக்குகின்றேன். நான் உங்களை இனிய உலகிற்கு அழைத்துச் சென்று, அதன்பின்னர் இனிய இராச்சியத்திற்கு அனுப்புகின்றேன். அத்தகைய தந்தையுடன் நீங்கள் இரவும்பகலும் கற்று, உங்கள் முழு ஆஸ்தியையும் பெற வேண்டும். உண்மையில், எவருக்குமே இரவும் பகலும் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: தினமும் காலையில் ஒழுங்காக ஒரு மணித்தியாலமும், மாலை ஒரு மணித்தியாலமும்; கற்றிடுங்கள். அனைவருக்கும் காலையில் நேரம் இருக்கின்றது. இது ஒரு விநாடிக்கான விடயம். நீங்கள் பாபாவையும் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்ய வேண்டும். இருப்பினும், நீங்கள் அவரை மறந்து விடுவதால் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, நான் என்ன செய்வது? நினைவுசெய்தல் மிகவும் இலகுவாகும். உலகச் சக்கரத்தின் ஞானமும் மிகவும் இலகுவாகும். இது பாவாத்மாக்களின் உலகமாகும். நீங்கள் புண்ணியாத்மாக்களின் உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும். சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள். வீட்டில் தமது குடும்பத்துடன் வாழ்பவர்களுக்கும் இது மிகவும் இலகுவானதாகும். தந்தை நிச்சயமாகக் குழந்தைகளாகிய உங்களை நினைவுசெய்கின்றார்: இன்னாரிடம் இருந்து எனக்குக் கடிதம் வரவில்லை. அவருக்கு என்ன நடந்தது? அதன்பின்னர், குழந்தை அவருக்கு முன்னால் வரும்பொழுது, அவர் வினவுகின்றார்: நீங்கள் உணர்விழந்து விட்டீர்களா? அப்படியா? உங்களுக்குத் தந்தையின் மூது அந்தளவிற்கு அன்பு இல்லை, உங்கள் அன்பு சில சதங்களை மாத்திரமே ஈட்டுகின்றவர் மூது ஈர்க்கப்படுகின்றது. உங்கள் செய்திகளை நீங்கள் பாபாவிடம் கொடுத்து இன்னமும் நீங்கள் உயிருடன், சந்தோஷமாக இருக்கின்றீர்கள் என்றும் நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையின் அறிமுகத்தை ஏனையோருக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள் என்றும் அவரிடம் கூறுங்கள். பாபா முரளியினுடாக ஒவ்வொருநாளும் அன்பையும் நினைவையும் அனுப்புகின்றார். எவ்வாறாயினும், ஒவ்வொருவரின் பெயரையும் அவரால் எழுத முடியாது. ஆகையால், குழந்தைகளாகிய நீங்களும் அவருக்கு உங்கள் செய்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில், உலகில் உள்ள அனைவரது முகங்களும் அழுக்கடைந்து விட்டன. பாபா வந்து அவற்றை அழகாக்குகின்றார். பாபா வந்து பாரதத்தின் முகத்தை மாற்றுகின்றார். அவர் முட்காட்டைப் பூந்தோட்டமாக மாற்றுகின்றார். அவர் அத்தகைய மந்திரவாதி. சுவர்க்கம் என்ற பூந்தோட்டத்தில் பாரதம் மாத்திரமே உள்ளது. அங்கே, உங்களுக்குப் பின்னர் வரப் போவது யார் என்பதை நீங்கள் அறிய மாட்டீர்கள். அங்கே, நீங்கள் மாத்திரமே உலக அதிபதி என்று உணர்ந்திருப்பீர்கள். சத்தியயுகம் அல்லாவின் பூந்தோட்டம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கடவுள் காட்டை உருவாக்குகின்றார் என்றல்ல. அதனை இராவணனே உருவாக்குகின்றான். இராவணன் எவருமே அறியாத பழைய எதிரியாவான். பாபா வினவுகின்றார்: நீங்கள் யாருடைய குழந்தை? பாபா, நீங்கள் பிரம்மாவினது குழந்தைகளும், சிவபாபாவின் பேரக்குழந்தைகளும் ஆவோம். சிவபாபா பிரம்மாவினுடாக உங்களுக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். அவர் பிரம்மாவினுடாகச் சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார். உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் பெறுவதற்கே நீங்கள் பாபாவின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: இதனை நினைவுசெய்யுங்கள்! அதனை மறந்து விடாதீர்கள்! நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, நான் மூண்டும் மூண்டும் உங்களை மறந்து விடுகின்றேன். ஓ! உங்களை நரகவாசிகள் ஆக்குகின்றவரை நீங்கள் நினைவுசெய்கின்றீர்கள், உங்களை சுவர்க்கவாசி ஆக்குகின்ற தந்தையை நீங்கள் மறந்து விடுகின்றீர்கள்! நீங்கள் தந்தையை மறக்காதிருந்தால், உங்கள் ஆஸ்தியையும் மறக்க மாட்டீர்கள். இந்த நேரத்தில் பாபா என்றென்றும் உங்கள் முன்னிலையில் பிரசன்னமாகியுள்ளார். 'பிரபு எங்கும் பிரசன்னமாகியுள்ளார்' என்று கூறப்படுகின்றது. அவர் மறைமுகமானவர். அவரை உங்களால் பார்க்க முடியும் என்று உங்களால் கூற முடியாது. ஆத்மாக்கள் மறைமுகமானவர்கள், தந்தையும் மறைமுகமானவர். ஓர் ஆத்மா ஒரு சரீரத்திற்குள் பிரவேசித்து பேசுகின்றார். எனக்கும் ஒரு சரீரம் தேவையாகும். நான் எவ்வாறு வரமுடியும்? நான் ஒரு கருப்பையில் பிரவேசித்தால், நான் கருப்பை என்ற சிறையிலேயே பிரவேசிக்க வேண்டும். நான் கருப்பை என்ற சிறைக்குள் ஏன் பிரவேசிக்க வேண்டும்? நான் செய்துள்ள குற்றம் என்ன? கருப்பை என்ற மாளிகை சுவர்க்கத்திலேயே உள்ளது. நான் சுவர்க்கத்தில் பிரவேசித்தால் என்ன செய்வேன்? நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை மாத்திரமே சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆக்குகின்றேன். இங்கே நேர்முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்து பாபா கூறுவதைச் செவிமடுப்பதால், நீங்கள் அனைவரும் மிகவும் களிப்படைகின்றீர்கள். இங்கிருந்து நீங்கள் சென்றவுடனேயே அனைத்தையும் மறந்து விடுகின்றீர்கள். 21 பிறவிகளுக்கு ஓர் இராச்சியத்தை பெறுதலுக்கும் சாதாரண பிரஜைகளின் மத்தியில் ஓர் அந்தஸ்தைக்

கோருதலுக்கும் இடையில் பெருமளவு வேறுபாடு உள்ளது. சுதேசிகள்;; தடித்த ரொட்டியை உண்கின்றனர், செல்வந்தர் உயர் ரக உணவை உண்ணுகின்றார்கள். அந்தஸ்தில் வேறுபாடு உள்ளது. எவ்வாறாயினும், இங்கே இருசாராரும் சந்தோஷமிழந்துள்ளார்கள். சுவர்க்கத்தில், அனைவருமே சந்தோஷமாக உள்ளார்கள். எனினும் அவர்களின் அந்தஸ்து வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளது. நூங்கள் முயற்சி செய்து உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர வேண்டும். நூங்கள் மம்மாவையும் பாபாவையும் பின்பற்ற வேண்டும். நூங்கள் இந்த நேரத்தில் ஸ்ரீமத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். ஆகையால், நூங்கள் தாயையும் தந்தையையும் பின்பற்ற வேண்டும். தாயும் தந்தையும் சரூர வடிவில் இருக்க வேண்டும். சிவபாபா முயற்சி செய்ய வேண்டியதில்லை. மம்மாவும் பாபாவும் முயற்சி செய்து 21 பிறவிகளுக்கான தமது இராச்சிய பாக்கியத்தைக் கோருகின்றார்கள். அதன்பின்னர், நல்ல முயற்சி செய்பவர்கள் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார்கள். எண்வர் திறமைச்சித்தி எய்துகின்றார்கள். நூங்கள் அவர்களின் ஒருவர் ஆகவேண்டும். அதில் ஒருவராகவிட்டால், குறைந்தபட்சம், 108ல் ஒருவராக வேண்டும். 16,108 பேரில் ஒருவராகுவதற்கும் இடமுண்டு. 16,108 மாலை மிகவும் நூண்டது. அவர்கள் அமர்ந்திருந்து மாலையின் மணிகளை உருட்டுகின்றார்கள். இங்கே, மாலையின் மணிகளை உருட்டுதல் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: என்னைப் பின்பற்றுங்கள்! இந்த வயதான பிரம்மா கற்று, முதல் இலக்கத்தில் சித்தி எய்துகின்றார். இளமையான மம்மாவும் முதல் இலக்கத்தைக் கோரினார். எனவே நூங்கள் ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது? நூங்கள் ஏன் தவறுகள் செய்கின்றீர்கள்? நூங்கள் தந்தைக்குக் கடிதம் எழுதுவதும் இல்லை, அவரை நினைவுசெய்வதும் இல்லை! நூங்கள் ஒரு சத்தியம் செய்கின்றீர்கள், எனினும் வெளியில் சென்றவுடன் அனைத்தும் முடிவடைகின்றது. நூங்கள் வெளியில் சென்றவுடன் அனைத்தையும் மறந்து விடுவீர்கள் என்று நானும் கூறுகின்றேன். நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: நாங்கள் உங்களை மறக்க மாட்டோம். எனினும் பின்னர் நூங்கள் மறந்துவிடுகின்றீர்கள். இது ஓர் அற்புதமாகும். இக் கல்வி முற்றிலும் புதியது, இது எந்தச் சமயநூல்களிலும் இல்லை. எவராலும் இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. பாபா இப்பொழுது இவ் இறுதி பிறவியில் உங்களுக்குத் திருஷ்டி கொடுத்துள்ளார். இந்த பாபா தான் முன்னர் கூதையை கற்றதாக உங்களிடம் கூறுகின்றார். நான் நாராயணனையும் வழிபட்டேன். நான் நாராயணனின் படத்தைக் கதியில் வைத்து, இலக்ஷ்மியை (நாராயணனின் கால்களைப் பிடித்து விடுவதிலிருந்து) விடுவித்தேன். உலகில் உள்ள மக்களுடன் நூங்கள் மிகவும் சாதூரியமாகப் பழக வேண்டும். மறைமுகமான வழியில் பாபாவின் அறிமுகத்தை அனைவருக்கும் தொடர்ந்தும் கொடுங்கள்: தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். தேவர்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதாலேயே இலக்ஷ்மி நாராயணனின் படம் உருவாக்கப்பட்டது. திரிமூர்த்தி படம் முதலில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் மக்கள் பிரம்மாவின் படத்தைப் பார்க்கும்பொழுது குழப்பம் அடைந்தார்கள். எனினும், பிரம்மா இல்லாது எவ்வாறு எதனையும் செய்ய முடியும்? பிரம்மகுமாரிகள் தமது தந்தையை பார்க்காது விட்டால், எவ்வாறு எதனையும் செய்து முடிக்க முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: கூதையில் எழுதப்பட்டுள்ளது: “மன்மனபவ, மதியாஜிபவ”. முக்தியாயினும், ஜீவன்முக்தியாயினும் இவை இரண்டிற்குமான ஆஸ்தியை வேறு எவராலும் அன்றி, என்னால் மாத்திரமே உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். இவ்விடயங்கள் மிகவும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். நிச்சயமாக அமிர்தவேளையில் எழுந்து ஞானக்கடலைக் கடையுங்கள். நூங்கள் பகல் முழுவதும் வேலை செய்யுங்கள், ஆனால் அமிர்தவேளையில் 4,00 மணிமுதல் 5,00 வரை நினைவில் அமர்ந்திருந்தால் நூங்கள் பெருமளவு சந்தோஷத்தை உணர்வீர்கள். பாபா குழந்தைகளாகிய எங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக இனிய வுட்டிலிருந்து வருகின்றார், அதன்பின்னர் அவர் மூண்டும் சென்றுவிடுகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், கலப்படம் அகற்றப்படும். நூங்கள் உண்மையான தங்கம் ஆகியுள்ளபொழுது, சிறப்புச்சித்தி எய்துவீர்கள். உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தை நூங்கள் கோர விரும்பினால், முயற்சி செய்வதன் மூலம் சாதிக்க முடியாதது என்ன? இருப்பினும் தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த இறை குழந்தைப் பருவத்தை மறந்து விடாதீர்கள். அத்தகைய தந்தையை நூங்கள் மூண்டும் மூண்டும் நினைவுசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் நினைவினுடாகத் தூய்மையாகுகின்றீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. எவ்வகையான தவறையும் செய்யாதீர்கள். ஒருவரையொருவர் எச்சரிக்கை செய்து, ஒருவருக்கொருவர் தந்தையை நினைவூட்டி, தொடர்ந்தும் முன்னேறுங்கள். உங்கள் இறை குழந்தைப் பருவத்தை மறந்து விடாதீர்கள்.
2. தாய், தந்தையைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றுங்கள். மாயையின் புயலையிட்டுப் பயப்படாதீர்கள். அமிர்தவேளையில் தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருந்து சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஒரு மகாத்மா ஆகி, ஒரு திடசங்கற்ப சத்தியத்தைச் செய்வதால் உங்கள் மனோநிலையை மாற்றுவீர்களாக.

தூய்மைக்கான சத்தியத்தைச் செய்வதே ஒரு மகாத்மா ஆகுவதற்கான அடிப்படை ஆகும். ஒரு திடசங்கற்ப சத்தியத்தைச் செய்வதெனில், உங்கள் மனோபாவத்தை மாற்றுவது என்று அர்த்தமாகும். ஒரு சத்தியத்தைச் செய்வதன் அர்த்தமானது ஓர் எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பதும், பௌதீக வழியில் அதற்கான முன்னேச்சரிக்கையைக் கடைப்பிடிப்பதுமாகும். உங்கள் மனோநிலையை மேன்மையாக்குவதற்கு நீங்கள் அனைவரும் தூய்மைக்கான சத்தியத்தைச் செய்தீர்கள். சகல ஆத்மாக்கள் மீதும் ஒரு சகோதரத்துவத்துக்குரிய மனோநிலையைக் கொண்டிருப்பதால், நீங்கள் ஒரு மகாத்மா ஆகுகின்றீர்கள்.

சுலோகம்: உலகில் உங்கள் தூய, மேன்மையான அதிர்வலைகளின் பிரகாசத்தைப் பரப்புவதே ஓர் உண்மையான வைரம் ஆகுவதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----